

1894-07-20

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10807>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΚΑΘΙΣΤΕΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.

Έν τῷ ἔξωτερικῷ 10

Πῖστα κίτησι δέον νά γίνηται πρός τόν ἐκδότην, ὡς καί πῖστα ἀπόδοίς πληρω- αῖς δέον νά εἶρη τήν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καί ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Έθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δέν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ- μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δέν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Αἱ περί τῆς ἐκκενώσεως τῆς ἡμε-τέρας νήτου διαδόσεις ἐπέξετάθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ ὀθωμανοὶ πολῖται τῆς Κύπρου διασκαλπίζουσι τὴν ἐλευθινὴν τηλεγραφίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ καθίσταται αὐτοῖς γνωστὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν καὶ ἡ ἐπ' ἀνόδου τοῦ πρώην εὐτυχοῦς καὶ εὐδαιμόνου δι' αὐτοὺς κα' ἐστῶτος. Ἴσως δὲν εἶνε ἄπορον τοῦτο, ἀφοῦ ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀτιανῆς χλιδῆς καὶ τοῦ ἐπιμενιδείου ληθιάρου οἱ ὀθωμανοὶ συμπατριῶταί μας οἵτινες τοῦλάχιστον ἄχρι τοῦδε δὲν διεκρίθησαν ἐπὶ ἐνεργείᾳ, μερίμνῃ καὶ ὁράσει πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Κύπρου συμφέρον. Ἐπιτρέπεται νῦν νά φρονώμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰθάλην κρύπτονται σπινθήρες, οἵτινες ἀπειλοῦσιν ἐκρηξῆν καταστρεπτικὴν. Ἀνάγκη περισσοτέρας ἐνεργείας ἐξ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἀφοῦ μάλιστα ἐ-χόμεν παράδειγμα τὴν ἀπρόοπτον κα-τάλειψιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, ὡς τετελεσμένον γεγονός. Κοινή ἐπεκράτησε καὶ τετριμμένη ἐκφρασις περὶ τῆς λαθανούσης τῆς Τουρκίας ἐνεργείας, προσφο-ρώτατα περικλειομένη ἐν ταῖς φράσε-σιν: «Ὁ Τούρκος πιάνει τὸν λαγόν με-τὸν ἀραμπᾶν». Κατὰ περιεργὸν ὅμως σύμπτωσι, ὁ ἐκ τῶν τριῶν κρότος εἶνε ἀεκαίσθητος, καὶ ἀποδεικνύει ἡ-μῖν, ὅτι ἐπιτηδεύει ὁδηγεῖται οὗτος, ἢ ὅτι δὲν ἔχομεν ὧτα εὐαίσθητα.

Οἱ χρόνοι ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἱστορί-ας, ὅτι ἕκαστος ἔθνος, ἕκαστος λαός, ἕκαστον ὑποκείμενον τέλος ὡς ἄτομον, ὀφείλει νά ἐπαγρυπνῇ καὶ νά φρουρῇ τὰ Καπιτώλιον τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Ἐάν ἐπὶ παραδειγ-μάτι εἶνε ἀπλάι ἐστὼ διαδόσεις αἱ περί τῆς ἐκκενώσεως φήμαι, ἡμεῖς ὀφείλομεν ἐκ καθήκοντος νά λάθωμεν ἐντόνον καὶ ἄμυντικὴν θέσιν καὶ ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος νά ἐπιφωνῇ ἐν τοῖς μυχοῖς τῶν καρδιῶν ἡμῶν τό: «Γρηγορεῖτε!»

Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ ζητη-μάτων ἰδιωτικῶν, δὲν πρόκειται περὶ

τοῦ ἀρραλιστικοῦ νομοσχεδίου, ἢ περὶ τῆς τῶν πτηῶν προστασίας. Πρόκει-ται περὶ τῶν ὑφιστάτων συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων ἀπάντων. Πρόκειται περὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος.

Ἄς συσχεθῶμεν πάντες τῆσι τρό-πω δυνάμεθα νά περιφρουρήσωμεν τὴν ἐπαπειλούμενην ἑλληνίδα Κύπρον, ἢ-τις ἀείποτε ὑπῆρξε κτήμα τῆς μητρος Ἑλλάδος καὶ τὴν ὁποῖαν μάτην ἐλπίζομεν, πειράται θρασῶς κέρως ν' ἀρ-πάσῃ καὶ πάλιν.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ.

Τὸ βυζαντινὰ φύλλα διὰ λυπηρῆς γλώττης ἀγγέλλουσι τὴν ἐκ τῶν κα-ταστρεπτικῶν σεισμῶν πανωλεθρίαν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, πλείστων κτι-ρίων καὶ πολυτίμων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἀ-περ φοβεραὶ δονήσεις μετέβαλον εἰς ἐρείπια.

Ὁ σεισμός ἐπέξετάθη ἀπὸ τῆς Εὐ-ρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Μικρασίας μέ-χρι Καυκάσου, συνοδευόμενος ὑπὸ βρό-μων ὑπογῶνιων μετὰ πάλμικων κυ-μάνσεων, διαρκεσασῶν ὑπὲρ τὰ εἰκοσι δευτερόλεπτα. Τα πλείστα τῆς Κων-σταντινουπόλεως μέρη παριστῶσι θέα-μα θλιβερώτατον, πολλὰ δ' ὑπάρξεις ἀνθρώπινοι διατελοῦσιν ἄστεργοι, φοβύ-μεναι ἐπαναλήψεις τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Αἱ περί τῆς Κωνσταντινου-πόλεως νῆσοι, τὰ ρωμανικὰ τοῦ Βοσπό-ρου τοπεῖα ἠλλοιώθησαν ὀλοσχερῶς, ἐν Χάλκη δ' ἐνθα ὁ σεισμός ἐπέφερε τὴν τελειότεραν τῶν καταστρεφῶν, μετε-βλήθη σχεδὸν εἰς ἐρείπια καὶ τὸ κλέ-ους τοῦ ἡμετέρου Γένους, ἢ θεολογικῆ σχολῆς, ἢ ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἢ προσω-ρινῇ διάλυσις.

Συνεπὲς τοῦ καταστρεπτικώτατου σεισμοῦ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης συνε-κάλεσε ἐπιτροπέαν, ἢς πρόισταται, καὶ τῇ ἐποίαν διετάξε νά χορηγήσῃ ὅσον ἐνεῖται τάχιον τὴν γενναίαν συν-δρομὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν ὑπάθρῳ διατελοῦντας σεισμοπλή-κτους. Δυστυχῶς τὰ θύματα εἶνε ἀ-πειρήθημα. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐ-

γένοντο ἐπαισθηταὶ ἐν Σμύρῃ, Χίῳ καὶ Λέσβῳ, πάντα δὲ τὰ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενα τὸν Ἑλλήσ-ποντον ἀτιμολοῖα ἠεγκατάθησαν ὡς ἐκ τοῦ ἀναήρατος τῆς θαλάσσης ν' ἀνακίψωσι τὸν πλοῦν αὐτῶν.

Αἱ σκηναὶ δυστυχῶς εἶνε ὀρικωδέ-στεραι τῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΣΑΜΙΑΚΑ

Συνεχίζω τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουνίου 1894 ἀνταπόκρισίν μου πρὸς τὸ «Νέον Ἐθνος» περὶ τοῦ διαταράτ-τοντος τὴν Σάμον ζητήματος. Οὐδε-μίαιστέ ἐριστικῆ παρὰ τῆς Υ. Πύ-λης ἐλήθη ἀπάντησις. Πυρετώδεις δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Συν-ελεύσεως καταβάλλονται ἐνεργεῖαι τάναντια σκοπούσαι. Μίχρι τοῦ νῦν φαίνονται τὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ Ἡ-γεμόνος, διαθέσαντος ἅπαντα αὐτοῦ τὰ μέσα παρὰ τῇ Υ. Πύλῃ. Τηλε-γράφημα πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου ταχοκολληθέν εἰς ἅπαν-τας τοὺς δήμους προσκαλεῖ τοὺς δημάρχους τοὺς τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Υ. Πύλιν κατὰ τοῦ Ἄρχοντος παραπονηθέντας, εἰς εὐπειθεῖαν καὶ ὑποταγὴν αὐτῷ, κριέντων ἀναξί-ων λόγου τῶν παραπόνων των. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς δημάρχους συνοδευέτω δι' ἡγεμονικῶν ἐγγράφων προσκαλοῦντος αὐτοὺς νά συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ τη-λεγράφημα τῆς Υ. Πύλης καὶ ἀπει-λοῦντος αὐτοὺς ἐν περιπτώσει παρα-δάσεως. Τοῦτο ἐπέφερε τὴν κατασί-γασιν τῶν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος ὕδρων. Ἐκτός τούτου ὁ Ἡγεμὼν, ὁ διακρινό-μενος ἐπὶ ἀναμειβητήτῳ πολιτικῇ δεξιότητι, ἐδημοσίευσε διάταγμα δι' οὗ ἀνετέλλοντο αἱ κατὰ τῶν χρεωστῶν τῶν θανεισῶν κατασχέσει, ἐφ' ὅ-σον ἐξακολουθῇ ἡ πεινὰ μαστιζούσα τὴν Σάμον, ἢτις ἐνεκα τῆς παντελοῦς τῶν σαμιακῶν προϊόντων ἀζητησίας ἐξίκετο εἰς βαθμὴν τὰ μάλιστα δυσά-ρεστον. Ἡ ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπέστρεψε εἰς Σάμον οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπάντησιν

κατορθώσασα νά λάβῃ. Ὡστε τὸ ζή-τιμα μένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλυτον.

Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ἡ ἀνάκλη-σις τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἡ ἀντικατά-στασις αὐτοῦ ὑπ' ἑτέρου ἔστω καὶ Βι-σμάρκιον πολιτικὸν σθένος ἔχοντος οὐ-δεμίαν ἠθελὲν ἐπιφέρει τῶν κακῶν ἐ-χόντων ἐπὶ τὰ κρείσσω μεταβολὴν. Ἐξηγουμαι κατὰ τὸν ὀργανικὸν χάρ-την ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Νήσου εἶνε ἀναθεμιμένη τῇ Βουλῇ, τοῦ Ἡ-γεμόνος κοινῇ μετ' αὐτῆς ὡς προέδρου συσσκεπτομένου περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τεσσάρων προσώπων ἐκλεγμένων ἐκ τῶν τάξεων τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἰ-σχύοντος κόμματος ἐκτελεῖ ἀείποτε τὰς θελήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτι-κῆς μερίδος, εἰς τὴν ἀνήκει. Δυστυχῶς ἐν Σάμῳ, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πολιτείᾳ, ἐνθα ἐπικρατεῖται τοῦ κομματισμοῦ αἱ διαμάχαι τοῦ ἀρχηγῶς ἔχει ἀνάγκην νά ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμμα-τός του πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἑαυτοῦ. Καὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, ἣτις ἐγέννησε τοὺς ἀνδρας τῆς ἀνταπαρησίας, παρορῶν-τας τὸ ἴδιον συμφέρον ὑπὲρ τῶν κοι-νῶν. Ὁ Ἡγεμὼν καὶ θέλων δὲν δύνα-ται νάντιταχθῇ εἰς τῆς Βουλῆς τὰς θελήσεις. Ὡστε ἐάν τὰ πράγματα ἐ-χῶσι κακῶς δὲν πταίει οὗτος, καθὸ προωρισμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐ-πικυροῦν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰ διατάγματα τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ Βουλὴ, τῶν ἐστὶν αἱ ἐκάστοτε τοῦ τόπου κυβερνήσεις. Ὁ Ἡγεμὼν οὐδό-λως σημαίνει. Εἶνε ἀπλή μηχανὴ προωρισμένη εἰς τὸ θέτειν ὑπογραφάς, ἀπέναντι δὲ τῆς Βουλῆς ἐπέχει θέσιν ὀρισταμένου πρὸς προϊστάμε-νον, παρ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενου καὶ μὴ δυναμένου οὐδὲν ἐναντίον αὐ-τοῦ νά ἐνεργήσῃ, ἄλλως κινδυνεύει νά χάσῃ τὴν θέσιν του. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν νῦν ἡγεμονεύοντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἴδιαν θέλησιν διὰ τοῦ-το δὲν πταίει. Διὸ φρονῶ, ὅτι οὐδέ-ποτε ἡ Σάμος ὑπὸ τοιοῦτο πολιτεύμα ἐσωτερικῆς διοικήσεως θά ἐξέλθῃ τῆς δεινῆς θέσεως εἰς τὴν εὐρίσκειται. Ὁ Ἡγεμὼν πρέπει νά καταστῇ ἀνεπη-ρίεστος. Ἀλλὰ τοῦτο θά κατορθωθῇ μένον, ἐάν καταστῇ ἰσοδύνατος. Ἄμψι-

Ελλάδα όμως εάν τούτο είναι δυνατόν. Υπολείπεται λοιπόν, για οι άνδρες οι τήν Σάμον διοικούσας καταστῶσι μάλλον εύθυνοιδῆσαι, έννοούντες τήν ύψηλήν ἀποστολήν των και τὰ ἱερά καθήκοντα, ἅπερ ἔχουσιν ἀπάναντι τοῦ λαοῦ, οὐ τὰς τύχας ἰθύνουσι.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΑΙ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

(Δημοσιὰ Διᾶλεξις.)

Ὅτι ὁ Ἀρπαλος ἡγούμενος μυριάδων πελταστῶν και δορυφόρων, ἐξίστραπεν εναντίον τῶν Μιλησίων και Πριηνέων, και προσηνῆς καθίστατο ὁ κίνδυνος τῆς ὅλοσχεροῦς καταστροφῆς τῶν ἀπαρτιστικῶν ἰώνων ἐκ τῆς ὑπεραρίθμου στρατιᾶς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων, ὁ ψάλτης Ἰάλεμος, διὰ τῶν γλυκυφλόγγων τόνων τῆς λύρας αὐτοῦ, ἀνερίπιζε τὰ καθεύδοντα τῶν τρυφηλῶν συμπολιτῶν του αἰσθημᾶτα, οἵτινες, συναίσθανόμενοι τὸν ἐπικείμενον ἔλεθρον και τὸν κίνδυνον τῆς ὑποδουλώσεως τῆς ἐξυτῶν χώρας, ἀνέντησαν ἐκ τοῦ ληθαργίου, και ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα ἀντέταξαν ἰσχύν και ρώμην εἰς τήν στρατιάν τοῦ μεγάλου βασιλέως.

Και ἐμάχοντο οἱ τέως τρυφηλοὶ Ἴωνες και προήσπικον, τὰς γενεῖρας τοῦ θάλητος και Βιαντος, και τέλος ἐνίκων. Οἱ θύριοι τοῦ Ἰαλέμου στίχοι συνεχίζουν τοὺς ἡγέτας αὐτῶν εἰς ἀκρατον ἐνθουσιασμόν, και ἡ νίκη ἐπετεύχθη.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Μιλησίων και Πριηνέων πρὸς τὸν ποιητὴν Ἰάλεμον ὑπῆρξεν ἀπεριγραπτος. Μετὰ τήν αἰσχρὰν ὑποχώρησιν τῶν ὑπὸ τὸν Ἀρπαλον βαρβάρων μαχητῶν, οἱ Βουλγηφόροι και Δέκαρχοι ἀθροισθέντες εἰς τὸ Πανιώνιον, ἔγραψαν ψήφισμα, δι' οὗ ἀπένεμον τὸν τίτλον ὑπάτου ὑποτρόφου τοῦ Πανιωτικῦ προπαιδείου, τῷ Ἰαλέμῳ. Τὸ ἀγαλμα αὐτοῦ στεφανηφόρον ὑπὸ εὐφραδῶς κλάδου ἀργυροπαρύφου δάφνης, ἀνεστηλώθη εἰς τὰς ἀγορὰς Μιλήτεω. Πριήνης, Κολοφῶνιος και Ἐπίσου. Εἰς τήν βᾶσιν τοῦ στηρίγματος ἐν θυρεῷ πλαισιοδμήτῳ ἔριρε τάδε τὰ γράμματα:

Μούση Ἰηλέμιος πάτρην ἤγειρε κλέος, Ἴωνες δὲ τοῦδ' εὐγνωμονοῦσιν αὐτῷ.

Ἡ ἐκ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας σελὶς αὕτη, ὑποδεικνύει ἡμῖν τοῖς νεωτέροις, τήν δύναμιν τῶν προγόνων ἡμῶν ποιητῶν, τήν ἐπίδρασιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπὶ τε τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν, και ἠθικῶν θεσμῶν τῆς ἀνθρωπότητος, και τὸ σέβας ὅπερ ἀπέδιδον ἅπασι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἰς αὐτούς.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεμψαν εἰς Σαάρην, ἀντὶ τοῦ αἰτηθέντος στρατηγῶ,

τὸν γωλὸν Τυρταῖον, θέλοντες εἰσεῖνᾶ ἐμπαίζουσι τοὺς γείτονας αὐτῶν Σπαρτιάτας διὰ τοιοῦτου στρατηγῶ, ἐραστοῦ τῆς κυαμίου γύτρας μάλλον, ἢ τοῦ δόρατος και τῆς ἀσπίδος. Ἐν τούτοις ἠπατήθησαν εἰς τὰς σκίψεις των, λητμονήσαντες τήν νευρώδη και φλογγοργὴν δύναμιν τῆς λύρας τοῦ γωλοῦ ποιητοῦ, ὅστις δι' ἐνός ἐνδοξοῦ θυρίου του, ὅπερ ὁ ἀλάστωρ χρόνος διέσωσε μέχρις ἡμῶν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνεθάρρυνε τοὺς Σπαρτιάτας ὥστε ἡ ἀκατόρθωτος νίκη ἐπετελέσθη, και ἡ θεὰ Φήμη, ἡ ταχύπερος κόρη τοῦ νεφελεγερέτου Διὸς, ἐπέρωσε τὸ κλέος τῆς παρά τὸν μυστηριώδη Εὐρώτα πόλεως.

Και ἐνταῦθα καταφαίνεται ἡ δύναμις τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τῶν λεπτεπιλεπτοτέρων αἰσθημάτων τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Τυρταῖος, ὁ γωλὸς ἐκεῖνος, ἀκαταλόγιστος και ἔσχατος τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ἀντεπροσώπευσεν ἀξιοπρεπῶς τήν πατρίδα του, και κατώρθωσε νὰ περατώτῃ ἐκεῖνο, ὅπερ και ὁ πολεμικώτερος τῶν στρατηγῶν δὲν θὰ ἐδύνατο ἴσως ἀνευ πολλοῦ κόπου και ζημίας νὰ κυτορθώσῃ.

Οἱ στίχοι περιχλείουσιν ἐντὸς τοῦ φαντασιώδους και ἰδανικοῦ αὐτῶν κελύφους, σπέρματα δράσεως και ζωτικότητος, ἅπερ ἐκκολλαπτόμενα, παράγουσι σπινθηρας αἰσθητικῶς, φλέγοντας τὰς ὑποδούλους καρδίας, τὰς δεδουλεμένας διανοίας και τὰς πιεζομένας παντοειδῶς και ποικιλοτρόπως αἰσθησεις.

Τέσσαρες ὄλοι αἰῶνες, βαρεῖς ὡς ὁ νεφελώδης οὐρανὸς τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης, σκληροὶ ὡς αἱ ἀνάισθητοι καρδίαι τῶν τιμαριωτῶν τοῦ μεσαιῶνος, κατεδασάνιζον τήν γλαυκόχροα Ἑλλάδα, τήν ὠραίαν τοῦ Μαρτίου παρθένον. Ἡ Ἑλληνὶς κλειῶ ἀνέγραψε δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ὡπερ ὁ Δράκων τοὺς νόμους του, εἰς τὰς παρθένους σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πάντα ἅπερ διεσπάθισε και ἐπετέλεσεν ἡ τυράννος σπάθη τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ, εἰς αὐτὰ τὰ ἐδάφη τοῦ Ἑλληνικοῦ κλέους.

Ἀπὸ τοῦ Θυάμιδος και Φασήλιδος μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἄκρου τοῦ ἀδυσωπήτου Μαλέα ἔδρεμε πῦρ, και ἀλύσεις σιδηραὶ κατεδεδωμένοι Προμηθεὺς δίκην, ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ ἑλληνὶς γλώσσα, ἐν κρυπτῷ και ἀπαραβύστω λαλομένη, ἐμαρτύρει τήν ὑπαρξίν του ἔθνους ἡμῶν. Ὑπὸ τῶν ἀρχόντων δὲν ἐπετρέπετο ἡ λατρεία τοῦ Κυρίου, και οἱ τλήμονες πατέρες ἡμῶν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν ἀνῆγειρον ἱερὸν βωμόν, και ἅγιον θυσιαστήριον, ἐν σιγηλότῃ και μυστικισμῷ ἀναπέμποντες πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον τοῦ Γολγοθα τήν ἐλπιδοφόρον προτευχὴν των.

Και ἦτο νῦν ἀτελεύτητος και δουλείας σκοτία κελαινῆ. Καὶ γλαυκὸς

μονότονος ἐξέπεμπον τὸ νόστιν αὐτῶν ἄσμα ἀπὸ τῶν ἱερῶν στηλῶν τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ αἱ νύμφαι Καρυάτιδες, και τὸ θησεῖον, και ἡ Ἡνύξ και τὰ Προκύλαια, και τὸ Ἐρεχθεῖον, ὑπὸ τὰς μυστηριώδεις σκιάς των ἐλίκνιζον τὸν βαρβάρον ἀυθέντην και καταστρεφία τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς.

Ἠλὴν ἐκ τῆς σκοτίας ἐκεῖνης τῆς φίλης μητρὸς Ἑλλάδος, ἀνέλωμφεν ἄστὴρ φαινός, διαφωτίσας τὰ ἐρείδη τῆς γλαυκῆς Ἑλλάδος.

Αἱ φερραὶ πολίγυνη ἀσημαντος τῆς Θεσσαλίας, ἐγέννησαν νέον Τυρταῖον, νέον πλαστοουργὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ἀθάνατον Ρήγαν. Ἐκεῖνον ἔστις μετὰ :

Ὅς ποῖε παλληκάρια
νὰ ζῶμεν ἐς τὰ στενά
ἐς τοὺς βράχους ἐὼν λιοντάριον
ἐς τὰς βράχιας ἐς τὰ βουνά.
Καλλίτερα αἰεὶ ὦρας
ἐλευθερῆς ζωῆς
παρὰ βεράντα χρόνια
σκλαβιὰ και φυλακίη.

συνῆθροισε τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου και Πίνδου τοὺς ἀρματωλοὺς, και ἐμύρωσε τήν φιλικὴν Ἐταιρείαν, τήν ἐπιτεύξασαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλευθερίας, γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετ' ἧς αἰετοτε προσπαθοῦμε νὰ συνενωθῶμεν ἡμεῖς οἱ τλήμονες ὀδοῦλοι.

Ὁ Ρήγας ἦτο ποιητὴς. Καὶ ἡ ποίησις αὐτοῦ ὑπῆρξε τοσοῦτον αἰσθηματικὴ, ὥστε πάντες οἱ ἀκούσαντες τοὺς φλόγγους τῆς λύρας του, ἀνεπετρώθησαν και ἀντέταξαν ἰσχύν και ρώμην εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος. Ὁ Ρήγας ἀνίστητε τήν Ἑλλάδα, ἐπιδοῦς αὐτῇ τὸν σαπρεῖνον στέφανον τῆς Ἑλευθερίας, ὃν ὁ φλοῖσθος τοῦ Δουναβείως ἐτόρευσεν.

Ἡ γλώσσα τῆς ποιήσεως, εἶνε γλώσσα αἰσθητικὴ, αἰσθητικώτερα τῆς τοῦ πεζοῦ λόγου. Δὲν παρακωλύεται ὑπὸ ζηρῶν και στεῖρων ἐτυμολογιῶν, οὐδ' ὑπὸ κανόνων και γραμματικῶν συνθηκῶν, ἀλλ' ἐλευθερὰ διαχέει τὰς ἰδέας αὐτῆς εἰς τὸ ἀπειρον, οἵτινες, ταχύπεροι ὡς ἡ Φήμη, διασχίζουσι τὰ πελάγη τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Τὸ ἀρχαῖον θέατρον διδάσκει ἡμῖν τὸν διακαῆ πόθον, ὃν ἐδείκνυσαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν πρὸς πᾶν τῆς Μούσης ἔργον.

Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, Εὐριπίδης, Πίνδαρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Τυρταῖος, Ἰάλεμος, Σαπρῶ, Ἀρίων και αὐτὸς ὁ θεῖοτάτος Πλάτων, ὑπῆρξαν οἱ μέγιστοι αἰσθητικοὶ ποιηταί, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ συστηματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν τῆς ποιήσεως, και τοῦ ἐκλαϊκευτικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.

Τὰ ἤχεια τῶν θεάτρων ἀντελαλεον τοὺς φλόγγους γλυκύμολπου λύρας, και παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυπτον τοὺς λόγους τῶν ὑποκρινομένων ποιητῶν. Τύποι φιλοπατρίας, μορφωτικῆς ἐναπλάσεως, οἰκογενειακῆς και πολι-

τικῆς μορφώσεως ἐγαλκείοντο ἐν τοῖς θεάτροις και μόνον.

Τὸ σοβάρωμα διεδέχετο ἡ ἐλαφρότης. Τὸ εὐρύθμον μαστίγιον τοῦ Ἀριστοφάνους πλατορίζον ἐπὶ τῆς βράχως τῶν κακοδοξῶν και ἀπιστοδοξομένων, ὑπεδείκνυε τὰ μίση τῆς θεραπείας τῶν κοινωνικῶν σαπριῶν, αἰτινες συνελθὼς ἀνερίπνυτο ἐν Ἀθήναις. Ὁ Πλούτος, αἱ Νεφέλαι, οἱ Ἰθρυῖτες, και πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἀθανάτου σατύρου, οὐν τῇ παιδρότῃ, ἐξήσκουν, και τήν εὐπρεπεστέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

Θεόκριτος δια τῶν εἰδυλλικῶν του ἀνέπλασε τὰς ἀπλάς καρδίας τῶν συγχρόνων του νέων, φαιδρός, γαριτολόγος πάντοτε. Ὁ Ἀνακρέων, κισσοστεφῆς, μετὰ τὸν κύλικα ἀνά χειρας, ἐψάλλε τὰς Βακχίδας και τὸν Διόνυσον. Χάρις τρεῖς ἡ γοῆτις ἀναπόδραστος γελῶς τῆς σκυθρωπαζούτης ἀνθρωπότητος.

Ὁ προορισμὸς τῆς ποιήσεως, ἐξαγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὑπῆρξε πάντοτε ὑψηλός. Δυστυχῶς, παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις ὑπῆρξε νανός. Καὶ παρὰ πλείστοις τὰ ποιήματα ἐπέχουσι τὸπον φαρμάκων ἐναντίον τῆς δυσπεψίας, ἢ τὸ περισσότερον λικνίσματος. Ἡ δυστυχῆς Μούσα, ρίχνη περιδεδιλημένη ἐπικτεῖ τήν φιλαυθροπίαν. Πλείστοι τῶν συγχρόνων ποιητῶν, τῶν ὑμνηστῶν τὸ κλέος τῆς πατρίδος πύχουσι, και πύχουσιν ἀτυχῶς ἀναξιοπαθέστατα. Ὁ συμπαθὴς και ὑπερήφανος φίλος Ἀγγιλλεὺς Παράσχος, τὸ θυμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἀδελφίας, ἀναμένει τήν διάθρηψιν τοῦ πολυπαθοῦς σαρκίου του, τοῦ λαμπροῦ σκηνώματος ἐκεῖνου, εἰς ὅπερ τοιαύτη εἰκεὶ ψυχή, μεγάλῃ ὡς Παρνασσός, ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ ὁ πολὺς μύστης τῶν Πιερίδων νυμφῶν, κύπτει νυχθήμερον πρὸ τοῦ γραφείου του, ἐξ οὗ πορίζεται τὰ ψυχία τοῦ ἄρτου.... Σκληρότης, ἀπανθρωπία. Ὁ Παράσχος λησμονεῖται. Ἴσως εἶνε εὐτυχιστέρος τοῦ ἀτυχῶς Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ὅστις κατέλιπε τὸν βίον ἔρημος και ξένος, εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου. Καὶ ἔμωσ οἱ ποιηταὶ ἀνεξέλιξαν περιόδους εὐγενεοῦς πορείας, παρασχόντες τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις ἀνεκτιμήτους. Ἴσως ἡ πρὸς τοὺς ποιητὰς και τήν ποιήσιν ὀλιγωρία τῶν σημερινῶν ἡμῶν, προέρχεται ἐκ τῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρνασσοῦ.

Εἶμαι πάντοτε αἰσιδοξός, προκειμένου περὶ τῶν ὁμογενῶν μου Ἑλλήνων. Καὶ ἐλπίζω ἐπὶ τὸ μέλλον, νὰ ἴδω λύρας ἑλληνίδας κρουόμενας ὑπὸ νεῶν Τυρταίων, Ὁμήρων και Πινδάρων, ἐὰν παραλλήλως μορφώσωσιν οἱ ἐπιγιγνόμενοι αἰσθημᾶτα φιλόμουσα, φιλομουσότερα τῶν ὑφισταμένων.

T. M. ΤΣΙΧΛΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Επί παρουσία Ικανού και ενλεκτού ακροατηρίου έγινοντο την παρελθούσαν κυριακήν αι εξετάσεις της υπο την διεύθυνσιν του κ. Κ. Γ. Λυσιώτη δημοτικής σχολής Αγίου Λαζάρου.

Καθήκοντα Διοικητού Λιμενικού κατά την τρίτην απουσίαν του κ. Μιτσελ θά εκτελή ο Αιτυνόμος κ. Γουτγάου.

Ο έν Πιζη της Ιταλίας σπουδάζας την ιατρικήν εύελπις νέος κ. Πολ. Χ. Μοδιόνος, δούς ισχάτως τας διδακτορικός εξετάσεις του έλαβε τον βαθμόν άριστα. Τά συγγραφήμας.

Ανεχώρησεν εκ Βαρωσίων διελθών διά της ήμετέρας πόλεως και μεταβαίνων εις Λευκωσίαν ο κ. Σ. Μαγγανής ένα από της παρούσης έδουμάδος αναλάβη τά καθήκοντά του έν τή πρωτεύουσή ώς διευθύντης του γραφείου των προσόδων.

Τό προπαραλθόν σάββατον εξέδικάσθη ένώπιον του έν Λευκωσία πταισματοδικείου ή μεταξύ των κ. κ. Σ. Σεβασλή και Ρίχτερ δίκη. Ο επί επιθέσει κατηγορούμενος κ. Ρίχτερ καταδικάσθη εις 2 λιρών πρόστιμον και εις τά έξόδα της δίκης, επιτιμηθείς άμα υπό του προέδρου.

Τήν τρίτην κατέπλευσαν τό άτμόπλοια του άυστριακού «Λούδ», τήν δε τετάρτην τό γαλλικόν «Sénégal».

Διά του άυστριακού ανεχώρησε τήν παρελθούσαν τετάρτην εις Σμύρνην ο κ. Σ. Σεβασλής, αδελφός του έν Βαρωσίοις δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

Η έν Βουδαπέστη της Ούγγαρίας κινητή γέφυρα του Μιδ, επί του Theiss, κατέρρευσε συμπερασύρασα ύπερ τά 100 άτομα, άπερ εύρον τον θάνατον, ταφέντα υπό τά έρείπια αυτής.

Κύριε Συντάκτα Έσραλμένως εδημοσιεύσατε έν τώ τελευταίω φύλλω του «Νέου Έθνους» ότι κατά τας άπολυτηρίους εξετάσεις του έν Λευκωσία Γυμνασίου έτυχον μόνος του βαθμού «άριστα», παραλιπόντες να αναφέρητε ότι του αυτού βαθμού έτυχε και ο εκ Λευκωσίας νεαρός και επιμελέστατος συμμαθητής μου κ. Δημοσθένης Χρ. Σεβέρης. Τήν παραλίψιν ταύτην γενομένην, ως δέν άμφισβάλω, κατόπιν έσραλμένων πληροφροριών, παρακαλώ υμάς όπως διορθώσητε, αίροντες ούτω τό γενόμενον άδίκημα προς προσφιλή συμμαθητήν. Διατελώ μεθ' ύπολήψεως Εύάγγελος Χατζηγιάννου Έν Λέρνακι τή 8/15 Ιουλίου 1894.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού υπό του Αγίου Καθηγουμένου Κόκκου κ. Γερασίου. Σχήμα 16ον, σελίδες 278. Τύποις Σιλκιγγιού.

Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδθη άριστον και περισπούδαστον σύγγραμμα του Γάλλου θεολόγου και καθηγητού της φιλοσοφίας έν τώ έν Γενεύη Πανεπιστημίω κ. Ernest Naville, μεταφρασθέν εις τήν καθ' ήμάς γλώσσαν υπό του γνωστού διαπρέπους λογίου κ. Γερασίου, Καθηγουμένου της Μονής του Κόκκου. Τήν μετάφρασιν διακρίνει έμβριθεία καλλιλογική και γλώσσα εύληπτος και γλαφυρά. Το έργον του κ. Ernest Naville είνε διηρημένον εις έπτα βιβλία, αιτινες άπηγγέλησαν έν Γενεύη, άποσπάσασαι τον θαυμασμόν του κοινού διά τήν σαφήνειαν και πειστικότητα των επιχειρημάτων του συγγραφέως, άποδεικνύοντος τήν δύναμιν του χριστιανισμού, και τας σαθράς βάσεις, έφ' ων στηρίζουσιν οι αείστοι τας δοξασίας και πεποιθήσεις αυτών.

Η μετάφρασις του «Ουρανίου Πατρός» τιμά μάλα τον ιερολογιώτατον Καθηγουμένου της Μονής Κόκκου κ. Γερασίου, εστις ουδένος έφείσατο κόπον και ουδεμίαν δαπάνην προς έλδοσιν τοιούτου έργου, όπερ θέλει χρησιμεύση ως έρόδιον εις πάντα Έλληνα ορθόδοξον.

ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ

BIRGINIAS Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ. Σχήμα 16ον, σελίδες 96. Τύποις «Φιλοκαλίαι».

Τά «Λευκάνθεμα», έργον της αξιολόγου ποιητριας κυρίας Βιργινίας Σ. Οικονομοπούλου, μονογραφία της όποιας εκδόμησαν πολλάκις τας στήλας της «Εφημερίδας των Κυριών», είνε πρόσχρητον της σπουδαζούσης νεότητος άμφοτέρων των φύλων, έγράφησαν δ' εις γλώσσαν τερπνήν, πλήρη χαράς και γελώτων. Τά «Λευκάνθεμα» συνιστώμεν εις πάναν οικογένειαν, ήτις έχει νεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ. Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ. Έκ Κωνσταντινουπόλεως.

Η άρνητική άπάντησις εις τήν τελευταίαν προς τον σουλτάνον των πατριαρχείων εκκλησιν δέν θάππει τό ζωτικόν μας ζήτημα. Η τε ιερά σύνοδος και τό Δ. Μ. Συμβούλιον μεθαύριον επιδίδουσι τήν ύστάτην εκκλησιν προς τήν κυβέρνησιν. Η παραιτήσις πάντων έσέται ή σφραγίς. Παύεται

πάντα αξιωματική της εκκλησίας επί του έθνους εύθύνη. Οι έν τοις πατριαρχείοις σκοπον. έχουν να αντίσχουν έν τή έμμονή των δικαίων των. Θά έλλείψωσιν έπιτροπήν εκ μόνων κληρικών ήτις και μόνη θά διαπραγματεύηται τό ζήτημα. Αν ή Ρωσία κωφεύση, όπως και άλλαι δυνάμεις, εις τήν παρακλησιν της εκκλησίας, ό έλληνικός λαός, καιρίως τετραυματισμένος τά έθνικά του δικαια, άφίεται ελεύθερος να διερωθή τας περιστάσεις του. Ίσως μάλιστα ή συνδρομή της Αγγλίας καταστή επακολούθημα της προσελεύσεως της άγγλικανικής εκκλησίας εις τήν ορθοδοξίαν, καθώς επανειλημμένως από Λουναρέως του άειμνήστου πατριάρχου ζητούσιν. Αλλά συμφέρι τό τελευταίον τουτο σπουδαιότατον εις τήν Ρωσίαν; Ίδού ό στριβόμενος κόμβος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Η Α. Μ. ο πατριάρχης των Αρμενίων Χορέν Ασιακίαν υπέβαλε τήν παραιτήσιν αυτού από του πατριαρχικού θρόνου, γενομένην δεκτήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν κηδείαν του Καρνώ παρηκολούθησαν 500 άνθρωποι, φέροντες έσον αριθμόν στεφάνων. Τήν πρώτην θέσει κατείχεν ό της Βουλής στέφανος αξίας 10,000 φράγκων. Η δεσποινίς Σιρίς, μηνηστή του υιού του Καρνώ, κατέθεσε εις τό φέρετρον του άτυχού πατρύς του μηνηστήρος της κολοσσαίαν στέφανον διαμέτρον οκτώ μέτρων, άποτελούμενον εκ 5,000 άνθών, μαργαριτών.

Μεταξύ των στεφάνων εύρίσκετο εις, κατεσκευασμένος εκ μυσίνης και δάσσης, φέρον τήν έπιγραφήν: Τώ κυρίω Καρνώ, εις στρατιώτης.

Η έν Παρισίαις πρεσβεία της Ρωσικής Κυβερνήσεως, απέστειλε μεγαλοπρεπέστατον στέφανον εκ λευκών ρόδων.

Ο πρεσβευτής της Γερμανίας έν τή Γαλλική πρωτεύουση Κόμης Μύνστερ, κατέθηκε έν δώματι του αυτοκράτορος Γουλιέλμου εις τό νεκρικόν φέρετρον του Καρνώ, πολύτιμον στέφανον εξ άνθών άνεμώνης και λευκών ίάσμων.

Οι έμποροι των Παρισίων επί ιδιαιτέρας νεκροφόρου άμάξης συρομένης υπό 6 ίππων, είχαν έναποθήσει στέφανον ωραιότατον αξίας 25,000 φράγκων, εκ των σπανιωτέρων άνθών του κόσμου. Και ό βασιλεύς Γεώργιος διά του έν Παρισίοις πρέσβειος της Ελλάδος διέταξε να κατατεθή εις τήν σορόν του γάλλου προέδρου πολυτελής στέφανος εξ ονόματος Αυτού.

Οι έμποροι άνθών, κατά τας γαλλικάς εφημερίδας, επώλησαν άνθη αξίας 2,000,000 φράγκων!

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν εξέλιξιν της κηδείας του Καρνώ εξέδηλώθη βαθυτάτη υπό του Ελληνικού πληθυσμού των Παρισίων ή προς τήν πενθούσαν Γαλλίαν εύγνωμοσύνη της Ελλάδος. Οι Έλληνες της Μασσαλίας και της γαλλικής πρωτεύουσής κατέθεσαν στέφανον επί του νεκρικού φερέτρου του προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας πολύτιμον εκ κυανωλέκων άνθών, έχοντα εις τό κέντρον άνθινον έλληνικόν σταυρόν και επί κυανών ταινιών τό έπιγραμμα. «Έλληνες Παρισίων και Μασσαλίας:» Πρεπορεύοντο της μεγαλοπρεπούς ελληνικής παροικίας των Παρισίων Έλληνες φοιτηταί φέροντες πενθοφόρους έθνικάς σημαίας, είποντο δε αι έπιτροπαί των δύο ελληνικών έν Γαλλία κοινοτήτων. Κατά τήν διάβασιν οι εύγενεις Γάλλοι έζητωκραύγαζον ύπερ του ήμετέρου έθνους.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Ο νέος πρεσβυς της Γαλλικής Δημοκρατίας έν τώ διαγγέλματι του εις τά νομοθετικά σώματα, δηλοι ότι δέν άνήκει εις ουδέν κόμμα, άλλ εις τήν Γαλλίαν και μόνην, και ότι ή ακολουθήση τό παραδειγμα του Καρνώ έν τή εξασκήσει του καθήκοντος. Ο Καζιμίρ Περιέ άπεράσισε να έπιζητήση τήν εκ νέου εκλογήν του κατά τήν λήξιν του χρόνου της προεδρείας του, και συναισθηόμενος τας εύθύνας του ύψηλου του αξιώματος, δέν θά επιτρέψη τήν κατάργησιν των συνταγματικών δικαιωμάτων της Γαλλικής πολιτείας. Π περιουσία του νέου προέδρου άποτελείται εκ 40 εκατομμυρίων φράγκων, τό κυριώτερον δε μέρος αυτής, άπαραίτητοι τά έν Άνών άνθρακωρυχία.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Εις τοσοούτον περιορισμόν συγκρατείται ό έν Τουρκία τύπος, ώστε τον θάνατον του Καρνώ τον έγχαρκτήρησα καθ' ύψηλήν διαταγήν, ως φυσικώς προσελθόντα! Ούτω, ό «Νεολόγος» και ή «Αμάλθεια» περιγράφουσι αυτόν: «Η οδός, δι' ής διήρχετο ό Καρνώ, ήτο κατάμεστος κόσμου, ή άμαξα έχωρει βραδείως, έν μείω ζωηρών άνευρημιών εκ μέρους του πλήθους. Ο Καρνώ εκράτει τον πύλον διαρκώς χαιρετίζων. Αίφνης όμως ώχρηάσας, και κακώς έχοντα έαυτον αισθανθείς, κατελήρη υπό φρικωδών αλγηρόων, προσιμών του μετά μικρόν επελθόντος θανάτου». Καθ' όλην δε τήν περιγραφήν της στυγεράς δολοφονίας, ουδέ λέγεις αναφέρεται όπως χαρακτηρησθή ως τοιαύτη.

